

CONCLUSIÓNS DO ESPAZO DE ENCONTRO: ADICIÓNS.

Facultade de Cc. Da Educación da Universidade de A Coruña. 15 e 22 de outubro de 2005.

Comezamos os encontros coa presenza de Amando Vega co que, arredor do debate sobre a legalización do cannabis, se introduciu o concepto de “NORMALIZACION” que pode ser un enfoque que pode permitir reorganizar o discurso e as actuacións nas que ata o momento se están a levar en diversos ámbitos: xudicial, sanitario, ... e tamén dende o educativo.

Agradecemos a presenza do Dr. Víctor Pedreira, a persoa que, como el mesmo sinalou, recibiu o encargo de conducir o Plan de Galicia sobre Drogas, serviunos para coñecer cales son os seus plantexamentos iniciais. A súa presenza amosa o interese por escoitar o que os educadores e educadoras poidamos aportar. Gustaríanos que, así como se fixo respecto da rede asistencial, se manifeste dende o Plan o compromiso de manter, nós incluso apostamos por ampliar e mellorar os esforzos que se están a levar a cabo nos ámbitos de prevención e inclusión social. Compartimos con el a importancia de promover estilos de vida máis saudables coma xeito eficaz de previr a alta incidencia de diversos problemas de saúde mental, coma é o caso das adicións, e tamén coma ferramenta para paliar os seus efectos unha vez este tipo de problemas teñen aparecido.

Carles Sedó, fíxonos reflexionar que máis aló dos discursos ao uso no ámbito, aínda moi centrados nas sustancias: son as persoas as que deben ser o centro da nosa atención e de calquera plantexamento. Tamén propuxo reflexións sobre outras ameazas coma a excesiva importancia da estética, novos medios coma o messenger,... Así coma o desenvolvemento do sentido crítico como obxectivo de calquera intervención orientada á prevención ou á promoción de estilos de vida máis saudables e solidarios.

Con dúas mesas redondas que baixo o título “Experiencias singulares” queríamos reivindicar un amplo abano (aínda que sabemos doutras moitas cousas que se están a facer) de experiencias de traballo tanto en prevención como a nivel asistencial que se están a levar a cabo na nosa comunidade. Consideramos que moitas destas experiencias poderíanse ampliar a outros lugares da Comunidade onde concorren situacións similares (educadores en UADs, programas específicos de menores, o emprego de novas tecnoloxías para chegar aos mozos, creación de alternativas de ocio,...).

Por último e reunidos os participantes aportáronse diversas suxestións:

1. É necesario que as institucións e público en xeral, coñezan o que fan os educadores e as educadoras sociais.
Este é un dos cometidos que ten o Colexio de Educadores Sociais de Galicia. Entre outras atopámonos coas dificultades de que ata agora, os cometidos dos educadores e educadoras estaban sendo realizados por profesionais doutros perfís ou por persoas sen apenas cualificación. Por outra banda, a presenza en múltiples ámbitos, así como a multiplicidade de funcións incluso dentro de cada ámbito, fan difícil debuxar un perfil intelixible e comunicable.
2. É preciso un compromiso por parte da administración cara á universalización dos servizos sociais. Deste xeito, a utilización nos servizos sociais non vai ser un motivo de estigmatización.
3. É importantísimo multiplicar os esforzos en prevención e en asistencia nos momentos nos que se inician os problemas. Entre outros aspectos a eficacia destes esforzos pasa pola coordinación entre Escola, Servizos Asistenciais, Servizos Sociais,...
4. Fanse moitos esforzos que se sabe que non teñen eficacia, cando menos illadamente. Sería interesante racionalizar os esforzos seguindo criterios técnicos e non unicamente buscando rendibilidades políticas.
5. Consideramos que é importante que se creen equipos interdisciplinares estables, onde tamén teñen o seu lugar os educadores e educadoras sociais, que coñezan o territorio no que están a

traballar, que fagan que as iniciativas teñan un seguimento real, que permitan que os usuarios se vencellen aos proxectos,...

6. Botamos en falta a existencia de alternativas reais para a xuventude no tocante ao ocio e o tempo libre.
7. Tamén consideramos que se debe prestar especial atención a desenvolver iniciativas adaptadas ao ámbito rural.
8. É fundamental dinamizar o tecido social e asociativo, dar soporte ás iniciativas comunitarias e non só cando se trata de sinalar problemas, senón para formar parte da solución e visualización de avances, melloras e innovacións.
9. Sinalamos que, neste sentido, o Plan de Galicia sobre Drogas apoiou a creación de diversos Plans Comunitarios e deulles soporte. Quizais sexa unha fórmula que é preciso revitalizar.
10. Tamén é importante potenciar iniciativas dirixidas ás familias: propostas de lecer para toda a familia, programas de prevención, etc.
11. Cremos que é importante promover a realización dun foro ético-crítico de carácter multidisciplinar sobre estes temas.